

4 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2024
† ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Τῶν ἑπτὰ παιδῶν τῶν ἐν Ἐφέσῳ.
ᾠχος πλ. α'. Ἐωθινὸν Γ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ
Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος π' ᾠ Κε ϝ

Κε
Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ι ι ι ι ου **ϝ**

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

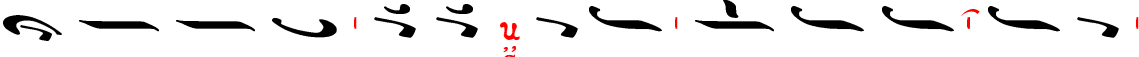

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Κε
Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν **ϝ** ευ
λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ι ι ου **ϝ**

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Κε
Τ ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι **ϝ** τον
εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων
α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν **ϝ** ο τι

 ην δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα

 να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε

 ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

X^{Κε} αι ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευτος

 χαι ρε τει χος και σκε ε πη των προσ τρε χον των εις Σε

 χαι ρε α χει μα στε λι μην και α πει ρο γα με η

 τε κου σα εν σαρ κι τον ποι η την σου και θε ον

 πρε σβεν ου σα μη ελ λει πης υ περ των α νυ μνου ουν

 των και προ σκυ νουν των τον το κον σου ου ου

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος π̣ά̣ Κε ρ

T^{Κε} ον Σταυ ρον του Κυ ρι ου ε γκω μι α σω μεν την

 τα φην την α γι αν υ υ μνοις τι μη σω μεν και την

 α να στα σιν αυ του υ περ δο ξα σω μεν ο τι συ νη

γειρε νε κρους εκ των μνη μα των ως Θε ος σκυ λευ σας
κρα τος θα να του και ι σχυν δι α βο ο λου και
τοις εν Α δηφως α νε τει ει λε

Δόξα.

Κ^{Κε}υ ρι ε νε κρος προ ση γο ρευ θης ο νε κρω
σας τον θα να τον εν μνη μα τι ε τε θης ο κε
νω ω σας τα μνη μα τα α νω στρα τι ω ται τον τα
φον ε φυ λατ τον κα τω τους απ αι ω νος νε
κρου ου ους ε ξα νε στη σας παν το δυ να με
και α κα τα ληπτε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Χ^{Κε}αι ρε α γι ον ο ρος και θε ο βα δι στον
χαι ρε εμ ψυ χε βα τε και α κα τα φλε κτε
ρε η μο νη προς Θε ον κο σμ γε φυ ρα η με τα
γου σα θνη τους προστηναι ω νι ον ζω ην
κη ρα τε κο ο ρη η α πει ραν δρωσ τε κου ου
σα την σω τη ρι αντων ψυ χων η η μων

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος π̣ά̣ Ϟε ϕ

Κ^{Κε} υ ρι ε με τα την τρι η με ρονσου α να στα
σιν και την των α πο στο ο λων προ σκυ νη σιν ^ϑ ο Πε
τρος ε βο α σοι γυ ναι κες α πε τολ μη σαν κα
γω ω ω ε δει λι α σα ^ϑ λη στης ε θε ο λο γη
σε κα γω ηρ νη σα μην σε ^ϑ α ρα κα λε σεις με
του λοι που μα θη την ^ϑ η πα λιν δει ξεις με α λι
ε α βυ θου ^ϑ αλ λα με τα νο ουν τα με δε ξαι ο θε
ος και σω σο ον με ^ϑ

Δόξα.

Κ^{Κε} υ ρι ε εν με σω σε προ ση λω σαν οι πα
ρα νο μοι των κα τα δι κων ^ϑ και λογ χη την πλευ ραν
σου ε ξε κεν τησαν ω ε λε η η μον ^ϑ τα φην δε
κα τε δε ε ξω ο λυ σας Α δου τας πυ λας και α
νε ε ε στης τρι η με ρος ^ϑ ε δρα μον γυ ναι κες
ι δει ει ν σε ^ϑ και α πηγ γει λαν α πο στο ο ο

λοῖς τὴν ἐγερσίν ^u ὑπερὺ ψοῦμενε Σωτηρόν ὑ
 μνοσιν ἀγγελοῦ λογιμνε Κυριε δο
 ξα ^u σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

A^{κε}πειρο γαμενυμφη θεογεννητρια ^u
 ητης Ευαστην λυυπην χαροποιησασα ^u
 ανμου μενοι πστοικαιπροσκυνου μενσε ^u οτια
 νηγαγες ημας εκτης αρχαισ αρας ^u και νυνδυ
 σωπεια πααυστωσπανυμνητε παναγι
 αις τωσωθη ναιημασ ^u

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̃̃̃ Κε ϕ

Eυλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
 και ωματα σθ ^u

Tων Αγγελων οδηημος κατεπλααγη
 ορωων σε εν νεκροις λογισθεντα ^u τθ θαναα
 τθ δε Σωωτερτην ισχυυνκαθε λοοντα και συν

ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δσ

παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σσ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη

τρι αι κιο να τε ο α ζρα πτων εν τω τα φω Α

γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε

ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σσ

Λι ανθρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σσ θρη νο λο γσσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων
ελ θη σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χθ ον
το Α γγε ε λθ προς αυ τα ασφθε γγο με ε νθ τι με
τα νε κρων τον ζων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος
γαρ ε ξα νε ε στη τθ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' z} και Α γι ω Πνευ μα
τι^{u q}

Π ρο σκυ νθ ο μεν Πα τε ε ρα και τον τθ ο τθ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τθς αι ω νας των
αι ω νων α μην^{u q}

Z ω ο δο ο την τε κσ ς σα ε λυ τρωω σω Παρ
 θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε
 τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
 ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σσ σαρκω θεις
 Θε ος και αν θρω ω πος

A λλη λσ ι α Α λλη λσ ι α Α λλη λσ
 ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον

A λλη λσ ι α Α λλη λσ ι α Α λλη
 λσ ς ι ι α δο ο ξασοι ο Θε ο ο ο ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α'.

Ἀγγελικῇ ὀράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος πλ. α'.

Ἀντίφωνον Α'.

E ν τω θλι βε σθαι με δα βι τι κως α δω σοι Σω
 τη η μου ρυ σαιμου την ψυ χην εκ γλω ωσσης δο λι ι

ι ι ας

Τοις ερημικοις ζωη μακαρια εστι

θεικω εερωτι πτερου μενοις

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

ματι και νυν και αι και εις τους αιωνων

αιωνων αμην

Αγιω Πνευματι περικραται παντα

τα ορατα τε εσυντοις αορατοις αυτοκρα

τες γαρ οντης Τριαδος εν εστιν αψεεεεευ

στως

Ἀντίφωνον Β

Εις τα ορη ψυχη αρθω μεν δευρο ε

κει ει σε οθεν βοηηθει αηκει

Δεξια σου χειρ καμε Χριστε ιπτα με ενη

σκαι ωριας πασηης περιφυλαξατω

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^u_q Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην ^u_q

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γουν τες φω μεν ^u_q συ
ει Θε ος ζω η ε ρως φως νους συ χρη στο ο της συ βα
σι λευ εις εις τους αι ω ω ω ω ω νας ^u_q

Ἀντίφωνον Γ'

Ε πι τοις ει ρη κο σι μοι εις τας αυ λας προ
σβω μεν Κυ ρι ι ου ^u_q χα ρας πολλης πλησθεις ευ χας α
να πε ε ε ε εμ πω ^u_q

Ε πι οικον Δα βιδ τα φο βε ρα τε λε σι
ουρ γειται ^u_q πυρ γαρ ε κει φλε ε γον α παντα αι σχρο ο
ο ο ον νουν ^u_q ^u_q χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^u_q Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην ^u_q

A γι ω Πνευ μα τι ζω αρ χι κη α ξι ι
 α ²² εξ ου πανζω ον εμ ψυ χου ται ⁹ ως εν Πα τρι
 α μα τε και Λο ο ο ο ο γω ⁹
 Προκείμενον.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ²² ο τι
 συ βα σι λευ εις εις τους αι ωνας ⁹

Στίχ. α. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδία μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ²² ο τι
 συ βα σι λευ εις εις τους αι ωνας ⁹

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τὸ Τρίτον.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ²² ο τι
 συ βα σι λευ εις εις τους αι ω να α α ας ⁹

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι - θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν ς'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 36-53).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν ἔστη ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς

ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς· Ἐχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου· καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι οὐς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι οὕτω γέγραπται καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ὑμεῖς δὲ ἔστε μάρτυρες τούτων. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης, καὶ ἦσαν διὰ παντὸς ἐν τῷ ἱερῷ αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα
 τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος
 των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Επι πλειον πλυνον με απο της α νο μι ι
ας μὲ και απο της α μαρ τι ας μὲ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μὲ γω γινωσκω και
η α μαρ τι α μὲ νω πι ον μὲ στι δι α παν
τος

Σοι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σε και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε
Ιδὲ γαρ εν α νο μι αις συ νε ληφθην και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μὲ

Ιδου γαρ α ληθει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σε ε δη λω σας
μοι

Ι δα ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η
 θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
 και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
 φι ι ι α ας σ ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α
 α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
 μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
 συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με
 να

Α πο ςρε ψον το προ σω πον σα πο των α
 μαρ τι ων μη και πα σας τας α νο μι ας μη ε ξα λει
 ψον

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγκατοις

με

Μη αποριψης με απο τω προσωπω σου και
το Πνευμα σου το αγιον μη αντανελης απε

με

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σου και πνευμα τιηγεμονικωστηριξον

με

Διδαξω ανωμους τας οδους σου και ασε
βεις επι σε επιστρεψουσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την
δι και ο συνησθ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το
στομα μου αναγει την αινεσιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σχητην Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρσ σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χης και ε λε η σον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων Α μην ^ζ Ταις της Θεο το ο κς πρε σβει αις ε λε
η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων ε γ κλη μα
των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ ^Δ
A να στας ο Ι η σους α πο του τα φς κα
θως προ ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον
ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^Δ
Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος ^Δ Δι - θ

^Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στο λων πρε ε
σβει ει ει αις ^Δ ε ε ε ε λε ε η η η μον ^Δ ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη ^Δ των ε ε
μω ω ων ε ε γ κλη μα α α των ^Δ

Και νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κσ πρε ε
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου
 ε ξα λειψον το α νο ο ο

μη μα α μσ

Ανα στας ο Ι η σς α πο τσ τα
 α α α α φσ κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου·

ᾠδὴ α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

ᾠχος πλ. α΄. Ὁ εἰρμός.

Ἴππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν Ἐρυθράν, ὁ συντρίβων
 πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ

ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὲ ἡ ἀκανθηφόρος, Ἑβραίων συναγωγή, οὐ στοργὴν Εὐεργέτα, πρὸς σὲ φυλάξασα μητρικὴν, Χριστὲ ἐστεφάνωσε, τὸν γενάρχη γλύνοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἦγειράς με πεσόντα, τῷ βόθρῳ ἐπικλυθεῖς, Ζωοδότα ἀπτῶτως· καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς, Χριστὲ ἀνασχόμενος, ἀπειράστως θείας οὐσίας, μύρω με εὐωδίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυται ἡ κατάρρα, ἡ λύπη πέπαυται· ἡ γὰρ εὐλογημένη, καὶ κεχαριτωμένη πιστοῖς, χαρὰν ἐξανέτειλεν, εὐλογίαν πᾶσιν, ἀνθηφοροῦσα Χριστὸν τοῖς πέρασι.

*Κανὼν τῶν Ἁγίων ὁ παρών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Τοῖς (ἐπτ)ὰ Παισὶν αἶνον ᾄδω προσφόρως.
Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Κ(λ)ήμεντος.*

ᾠδὴ β'. Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοὺς ἀριθμῶ, λάμποντας τιμίους λίθους ἑπτὰ, δεῦτε πιστῶς τιμήσωμεν, ὅτι πυρσεύουσι τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τῆς ἑπταφώτου κρεῖττον, λυχνίας τῆς νομικῆς.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ τῆς σαρκός, πρότερον νεκρώσει ζῶντες Χριστῶ, Παῖδες ἑπτὰ ἀνέθορον, ὡς ὕπνον θάνατον, παραδόξως λαβόντες, κρατύνοντες τὸ δόγμα, τῆς Ἀναστάσεως.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐριχώ, πέπτωκε βοῆ σαλπύγγων ἑπτὰ· ἡ δὲ τῆς πλάνης ἔπαρσις, τῇ ἑπταφώνῳ νῦν, πίστει τῶν Ἀθλοφόρων, κατῆλθεν ἕως Ἄδου, καὶ διαλέλυται.

Δόξα.

Στέφος διπλοῦν, Ἅγιοι Παῖδες ἑπτὰ ἀληθῶς, ἐδέξασθε πορθήσαντες, πλάνην καὶ ἄρνησιν, τῆς ἐγέρσεως πάντων, τὴν μὲν πρὸ τοῦ θανάτου, τὴν δὲ ἐγέρσει ὑμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Καινοπρεπῆ, τόκον καινίζεις ἀνύμφευτε· ὁ γὰρ Πατρὶ συνάναρχος, ἐν θείῳ Πνεύματι, συναΐδιος Λόγος, ἐκ σοῦ

ἔσωματώθη, χωρὶς τροπῆς καὶ φυρμού.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. α΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσκέτως βρίθουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τερατουργήσαντι, σοὶ προσενηνόχασι Χριστέ, ὄξος δ' ἀντὶ τοῦ μάννα, εὐεργεσίαν σοι ἠμείψαντο, παῖδες Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οἱ πάλαι φωτοειδεῖ νεφέλη σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν ἐν τάφῳ Χριστὸν κατέθεντο· ἀλλ' αὐτεξουσίως ἀναστάς, πᾶσι πιστοῖς παρέσχε, τὴν μυστικῶς ἐπισκιάζουσαν, ἄνωθεν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἄνευθεν ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Τῶν Ἀγίων ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος β΄. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄστερες ἀπλανεῖς ἐπτὰ ὠφθητε, τῇ πίστει ἀστράπτοντες Ἄθλοφόροι, καὶ τοὺς πλάνης νηχομένους βυθῶ, πρὸς λιμένα σωτήριον ἰθύνατε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πρὸ βήματος στερόρῳς ἐστῶτες Ἅγιοι, τυράννου ὡς πάλαι οἱ Μακκαβαῖοι, τῇ στρατεία διημεΐψατε, τὴν ἐπίκηρον δόξαν, στρατευθέντες Χριστῶ.

Δόξα.

Ἀξίως τῷ Χριστῶ δεκτὴ ἐδείχθητε, θυσία προσευχῆς Ἅγιοι Παῖδες, καὶ ὁσμὴ πανευδέστατος, τὸ δυσῶδες ἐλέγχοντες τῆς πλάνης στερόρῳς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἡ βάτος ἐν Σινᾷ προδιετύπωσε, Παρθένε τὸ παράδοξον τοῦ σοῦ τόκου· τὸ γὰρ πῦρ τὸ τῆς Θεότητος, οὐκ ἐφλέχθη ἐν μήτρα δεξαμένη πιστῶς.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μεσῳδιον Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ τὰ τοῦ κόσμου ὡς φθαρτὰ παριδόντες, καὶ τὰς ἀφθάρτους δωρεὰς εἰληφότες, ἀποθανόντες ἔμειναν ἐκτὸς καταφθορᾶς· ὅθεν ἐξανίστανται, μετὰ πλείονας χρόνους, ἅπασαν ἐνθάπτοντες, δυσμενῶν ἀπιστίαν. Οὓς ἐν αἰνέσει σήμερον πιστοί, ἀνευφημοῦντες Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Φιλαμαρτήμων πεφυκῶς δυσωπῶ σε· Τὸν ἀναμάρτητον Θεὸν τετοκυῖα, τὸν ἁμαρτίας αἴροντα τοῦ κόσμου Σεμνή, τὴν πολυαμάρτητον, οἰκτειρῆσαι ψυχὴν μου, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, τὰς πολλὰς ἐξαλείψαι· ἁμαρτωλῶν αὐτὴ γὰρ ἰλασμός, καὶ σωτηρία πιστῶν καὶ ἀντίληψις.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. α'. Μιμητῆς ὑπάρχων.

Πρὸς τὸν ἄδην Σωτῆρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντρίψας ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανόντας ὡς κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ συνέτριψας, καὶ Ἀδὰμ τῆς κατάρας ἐρρύσω Φιλάνθρωπε· * διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀκούσασαι αἱ γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα, ἀπεβάλοντο τὸν θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν ἀνάστασιν ἔβλεπον· καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τό, Χαίρετε· θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐρρυσάμην· σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητάς, ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ χώρᾳ Γαλιλαία τοῦ κηρῦξαι· * διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Συναξάριον.

Τῇ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ, Μαξιμιλιανοῦ, Ἐξακουστωδιανοῦ, Ἰαμβλίχου, Μαρτινιανοῦ, Διονυσίου, Ἰωάννου καὶ Κωνσταντίνου, ὅτε ἐκ τοῦ ὕπνου ἐξανέστησαν. (†250 καὶ 446)

Στίχ. Τὸν ἑπτάρηθμον τιμῶ χορὸν Μαρτύρων,
Δείξαντα ἀνάστασιν νεκρῶν τῷ κόσμῳ.

Τῇ δὲ τετάρτῃ νεκροέγερτοι ζύνθανον ἑπτὰ.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι ὑπῆρχον ἐπὶ Δεκίου βασιλέως· καὶ καιρὸν λαβόντες βουλεύσασθαι, τὰ πάντα αὐτῶν τοῖς πτωχοῖς διανείμαντες, ὑπέδυσαν ἐν σπηλαίῳ· εὐξάμενοί τε τοῦ δεσμοῦ λυθῆναι τοῦ σώματος καὶ μὴ παραδοθῆναι τῷ βασιλεῖ, ἀπέθεντο τὰς ψυχάς. Ὁ δὲ βασιλεὺς Δέκιος, ἀναζητήσας τούτους πρὸς τὸ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν εἰς Ἐφεσον, καὶ τὴν ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτων τελευτὴν ἀναδιδαχθεὶς, ἐκέλευσεν ἐμφραγῆναι τούτου τὸ στόμιον. Ἐκτοτε οὖν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα τεσσάρων (ἴσως ὀρθότ. 194) χρόνον παρερρύηκόντων ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, τῷ τριακοστῷ ὀγδόῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας, αἰρέσεως ἀναφυείσης περὶ τοῦ μὴ εἶναι Ἀνάστασιν, ὁ βασιλεὺς, βλέπων τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν ταραττομένην, διὰ τὸ καὶ Ἐπισκόπους τινὰς τῇ αὐτῇ αἰρέσει ἀλίσκεσθαι, διηπόρει τί διαπράξασθαι. Ὅμως σάκκον περιβαλλόμενος καὶ τῇ γῇ ἑαυτὸν ὑποστρώσας, ἐθρήνει, παρακαλῶν τὸν Θεόν, ὅπως φανερώσῃ αὐτῷ τὸ ζητούμενον.

Οὐ παρεῖδεν οὖν ὁ Κύριος τὰ δάκρυα αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπένευσε τοιῷδε τρόπῳ. Ὁ τοῦ ὄρους κύριος, ἐν ᾧ τὸ σπήλαιον ἦν, ἠθέλησε ποιῆσαι, κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, μάνδραν τῷ ποιμνίῳ αὐτοῦ· καὶ κυλίσαντος αὐτοῦ λίθους ἐκ τοῦ σπηλαίου ἐκεῖνου ἡμέρας δύο, πρὸς οἰκοδομὴν τῆς μάνδρας, ἠνοίγη ἡ θύρα τοῦ σπηλαίου· καὶ συμβὰν οὕτω Θεοῦ προστάξει, ἀνέστησαν οἱ ἐκεῖσε τελευτήσαντες Ἅγιοι ἑπτὰ Παῖδες, καὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους, ὡς ἤδη χθὲς ὑπνώσαντες, μηδοπωσοῦν ἀλλοιωθέντες, ὡς μηδὲ τῶν περιβλημάτων αὐτῶν, ὧν ἀνεδέδυντο, ἐκ τῆς γῆς παραβλαβέντων τὸ σύνολον· καὶ πλεῖον ἐπὶ μνήμης ἔχοντες, ὅτι Δέκιος ζητεῖ αὐτοὺς τιμωρήσασθαι, περὶ τούτου πρὸς ἑαυτοὺς ὠμίλουν, τοῦ Μαξιμιλιανοῦ πρὸς τοὺς ἑτέρους λέγοντος· Εἰ καὶ κρατηθῶμεν, ἀδελφοί, στῶμεν ἀνδρείως καὶ μὴ προδῶμεν τὴν εὐγένειαν τῆς πίστεως ἡμῶν. Ἀλλὰ σύ, ἀδελφὲ Ἰάμβλιχε, ἄπελθε, ἐξώνησαι ἄρτους, πλὴν περισσοτέρους· ὅψε γὰρ ὀλίγους ἠνεγκας, καὶ πρόσπεινοι ἐκοιμήθημεν. Μάθε δὲ καὶ τί περὶ ἡμᾶς βούλεται Δέκιος.

Ἀπελθὼν οὖν ὁ Ἰάμβλιχος ἐν τῇ πόλει καὶ ἰδὼν τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ἐν τῇ πύλῃ, ἐθαύμασεν. Ἰδὼν δὲ αὐτὸ καὶ ἐν ἑτέροις τόποις καὶ τὰ κτίρια ἐνηλλαγμένα καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐνηλλαγμένους, ἐδόκει ὄραμα βλέπειν ἢ ἐν ἐκστάσει γεγονέναι. Ἀπελθὼν δὲ ὅμως εἰς τοὺς πωλοῦντας, ἔλαβε τοὺς ἄρτους· καὶ δοὺς τὸ ὑπὲρ αὐτῶν ἀργύριον τοῖς πωλοῦσιν, ὑποστρέφειν ἔσπευδεν. Ὡς δὲ ἑώρα τοὺς πωλοῦντας ὑποδεικνύοντας ἀλλήλοις τὸ ἀργύριον καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφορῶντας καὶ φάσκοντας θησαυρὸν εὔρειν, ὡς τοῦ ἀργυρίου προφανῶς ἐλέγχοντος τὸ λεγόμενον, τοῦ πρὸ χρόνων βασιλεύοντος οὐκ ὀλίγων τὴν τύπωσιν φέροντος, τρόμῳ συνεσχέθη καὶ ἀφωνία, νομίζων ἀναγνωρισθῆναι ὑπ' αὐτῶν καὶ παραδοθῆναι, κατασχεθεὶς δι' αὐτῶν, Δεκίῳ τῷ βασιλεῖ. Τοίνυν καὶ προσπεσὼν, ἠντιβόλει λέγων· Δέομαι ὑμῶν, κύριοί μου, ἐπεὶ τὸ ἀργύριόν μου ἐν χερσὶν ἔχετε, λάβετε καὶ

τοὺς ἄρτους· μόνον ἄφετέ με ἀναχωρῆσαι. Οἱ δέ, Δεῖξον ἡμῖν, ἔλεγον, τὸν θησαυρὸν καὶ ποιήσον ἡμᾶς κοινωνοὺς· εἶδ' οὖν, παραδίδομέν σε εἰς θάνατον. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, σύννουον ὄρωντες τοῦτον, τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ κλοιὸν ἐπέθεντο καὶ ἐπὶ τὴν λεωφόρον εἶλκον· καὶ ὡς πρὸς τὸν ἀνθύπατον ἤγαγον, παρέστησαν εἰς ἐξέτασιν. Ὃν οὕτως ἰδὼν, ἤρετο· Διήγησον ἡμῖν, ὧ νεανία, ὅπως τε τὸν θησαυρὸν εὔρες, καὶ ὅσος οὗτος, καὶ ποῦ. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· Εὐρεμα μηδέποτε εὔρειν, ἀπὸ τῶν γονέων δὲ κεκτῆσθαι· καὶ τί μοι ἐστὶ τὸ συμβάν, οὐ γινώσκω. Καὶ ὁ ἀνθύπατος· Ποίας πόλεως εἶ; Ὁ δέ, Ἐκ ταύτης, ἔφησεν, εἰμί, ἐὰν ἦ ἡ Ἐφεσος αὕτη. Καὶ ὁ ἀνθύπατος· Καὶ τίνες εἰσὶν οἱ γονεῖς σου; ἐλθέτωσαν πρὸς ἡμᾶς, καὶ τῆς ἀληθείας διαγνωσθείσης, πιστεύσομέν σοι. Ὁ δεῖνα, εἶπεν, ὁ Πατὴρ μου, καὶ ὁ δεῖνα ἐστὶ προσγενής, καὶ ὁ δεῖνα πάππος. Καὶ ὁ ἀνθύπατος πρὸς αὐτόν· Ξένα καὶ ἀνυπόστατα ὀνόματα, καὶ ἔξω τῶν κατὰ συνήθειαν λεγομένων, λέγων, πιστευθῆναι οὐ δύνασαι. Ὁ δὲ Ἰάμβλιχος εἶπεν· Ἐὰν τὴν ἀλήθειαν λέγοντί μοι οὐ πιστεύεις, ἔτερον εἰπεῖν οὐ γινώσκω.

Ὁ ἀνθύπατος εἶπεν· Ἀσεβέστατε, τὸ ἀργύριόν σου ἀπὸ τῆς ἐπιγραφῆς βοᾶ, πρὸ διακοσίων σχεδὸν ἐτῶν τυπωθῆναι, ἐπὶ Δεκίου τοῦ βασιλέως, καὶ σὺ νεώτερος ὢν, σπεύδεις ἀπατῆσαι ἡμᾶς; Τότε ὁ Ἰάμβλιχος πεσὼν εἰς τοὺς πόδας αὐτῶν, παρεκάλει λέγων· Δέομαι ὑμῶν, κύριοί μου, ποῦ ἐστὶ Δέκιος ὁ βασιλεύς, ὁ ὢν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ; Οἱ δὲ πρὸς αὐτόν· Ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις Δέκιος οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ πρὸ πολλῶν ἐτῶν γέγονε. Καὶ ὁ Ἰάμβλιχος· Διὰ τοῦτο, κύριοί μου, ἐξεπλάγητε, ἀλλ' ἀκολουθήσατέ μοι ἐν τῷ σπηλαίῳ, καὶ ἀπ' αὐτῶν ἴσως τῶν σημείων πιστωθήσονται οἱ λόγοι μου. Ἐγὼ γὰρ οἶδα, ὅτι ἀπὸ προσώπου Δεκίου τοῦ βασιλέως ἐφύγομεν, καὶ τῇ χθὲς ἐλθὼν ἀγοράσαι ἄρτους, εἶδον, ὅτι εἰσῆλθε Δέκιος ἐν τῇ πόλει ταύτῃ.

Ταῦτα εἶπε· καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Μαρίνος ἀκούσας, λέγει τῷ ἀνθυπάτῳ· Ὑπολαμβάνω, ὅτι θαυμάσιόν τι συνέβη ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ· ἀλλὰ ἀπέλθωμεν ὁμοῦ σὺν αὐτῷ. Καὶ πορευθέντων μετὰ τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθε πρὸς τὸ σπήλαιον πρῶτος ὁ Ἰάμβλιχος, εἶθ' οὕτως ὁ Ἐπίσκοπος· καὶ πρὸς τὰ δεξιὰ μέρη στραφεὶς τῆς θύρας, εἶδε γλωσσόκομον, ἐσφραγισμένον δύο σφραγίσιν ἀργυρίοις, ὅπερ ἔθεντο Ῥουφῖνος καὶ Θεόδωρος ὡς χριστιανοί, ἀποσταλέντες μετὰ καὶ ἄλλων παρὰ Δεκίου ἐπὶ τὸ ἐμφράξαι τὸ σπήλαιον, γράψαντες καὶ τὰ τῶν Ἁγίων ὑπομνήματα καὶ ὑποσημάναντες καὶ τὰ αὐτῶν ὀνόματα ἐν πυξίσι μολυβδίαις. Καὶ συναχθέντων πάντων τῶν προκρίτων σὺν τῷ ἀνθυπάτῳ, ἀνοίξαντες, εὔρον τὰς μολυβδίνας πυξίδας· καὶ ἀναγνόντες, ἐξέστησαν ἅπαντες· καὶ εἰσελθόντες ἔνδον τοῦ σπηλαίου, εὔρον τοὺς Ἁγίους, καὶ ἔπεσον εἰς τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ καθήσαντες ἠρώτων αὐτούς. Οἱ δὲ διηγήσαντο ἐν πρώτοις μὲν τὰ περὶ ἑαυτῶν, εἶθ' οὕτω τὰ τοῦ βασιλέως Δεκίου κακουργήματα· καὶ ἐξίσταντο ἅπαντες καὶ ἐδόξαζον τὸν τῶν θαυμασίων Θεόν.

Τότε ὁ ἀνθύπατος σὺν τῷ Ἐπισκόπῳ, δι' ἀναφορᾶς δῆλα τῷ βασιλεῖ Θεοδοσίῳ ταῦτα πεποιήκασιν. Ὁ δὲ βασιλεύς, χαρᾶς πλησθεὶς ἐπὶ τούτοις, σπουδῆ πολλῇ τὸν τόπον κατέλαβε, καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ σπηλαίῳ, τοὺς τῶν Ἁγίων πόδας, πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, δάκρυσιν ἐναπέσμηχε καὶ ἠγαλλιᾶτο καὶ ἔχαιρεν ἢ ψυχὴ αὐτοῦ, ὅτι οὐ παρείδε Κύριος τὴν αἴτησιν αὐτοῦ, ἀλλ' ὑπέδειξεν αὐτῷ ὀφθαλμοφανῶς τὴν τῶν νεκρῶν ἐξανάστασιν. Προσομιλοῦντος οὖν τοῦ βασιλέως μετὰ τῶν Ἁγίων, ἅμα τοῖς Ἐπισκόποις καὶ ἑτέροις ἄρχουσιν, οὐκ ὀλίγοις, οἱ Ἅγιοι, μικρὸν ἐναπονυστάξαντες, τούτων ὁρώντων, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

Τότε ὁ βασιλεύς, δοὺς ἄμφια πολύτιμα καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἱκανόν, ἐφ' ᾧ γενέσθαι γλωσσόκομα ἐπτὰ, εἰς τιμὴν τῶν Ἁγίων, ἐν τούτοις κατατεθῆναι ἐκέλευσεν. Ἀλλὰ τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ οἱ Ἅγιοι τῷ βασιλεῖ ἐμφανισθέντες, ἔλεγον· Ἔασον ἡμᾶς, ᾧ βασιλεῦ, ἐν τῇ γῆ, ὅθεν ἅπαξ ἀνέστημεν. Γενομένης δὲ συνάξεως οὐκ ὀλίγης Ἐπισκόπων τε καὶ ἀρχόντων, ὁ βασιλεύς, ἐν τῇ γῆ καταθεὶς τοὺς Ἁγίους, ὡς οὗτοι δι' ὀπτασίας διέθεντο καὶ χαρμόσυνον ἑορτὴν ἐκτελέσας, ξενίαν οὐ μικρὰν τοῖς πτωχοῖς τῆς πόλεως Ἐφεσίων πεποίηκε καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐχαροποίησε τὸν ὑπ' αὐτόν, πολυτελῶς φιλοτιμησάμενος καὶ τοὺς ἐν φυλακαῖς καθειρχθέντας Ἐπισκόπους διὰ τὸ κηρύσσειν τὴν Ἀνάστασιν ἐκαλέσατο· καὶ κοινῇ παρὰ πάντων ἑορτὴ γέγονεν, εὐλογούντων καὶ δοξαζόντων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν καὶ μάρτυρος Εὐδοκίας. (†362)

Στίχ. Ὅσμη! τί τοῦτο; Σῶμα τῆς Εὐδοκίας,

Ἀθλητικῶν ἀπόζον ἦκει χαρίτων.

Πότνια Εὐδοκίη νεκρὰ ἤχθη ἀμφὶ τετάρτην.

Αὕτη ἡ ἁγία Μάρτυς Εὐδοκία, Ῥωμαία ἦν, ἐξ Ἀνατολῶν ὀρωμένη. Αἰχμαλωτισθεῖσα δὲ ὑπὸ Περσῶν, κατέλαβε τὴν χώραν αὐτῶν· καὶ πεπαιδευμένη οὖσα ἐν τῇ θείᾳ Γραφῇ, ἐνουθέτει πάντας τοὺς αἰχμαλώτους· καὶ γνώριμος τοῖς ἐκεῖσε γενομένη, ἦν καὶ συνήθης ταῖς τῶν Περσῶν γυναιξὶ καὶ οὐκ ὀλίγας μετέβαλε πρὸς τὴν θεογνωσίαν. Διὸ καὶ διαβληθεῖσα, τύπτεται βουνεύροις· καὶ ῥιφεῖσα ἐν τῇ φυλακῇ, διετέλεσε μῆνας δύο. Μετὰ δὲ ταῦτα, πάλιν ἀνακριθεῖσα καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινὸν ὁμολογήσασα, τύπτεται σφοδρῶς διὰ ῥάβδων ῥοιᾶς, ἕως οὗ αἱ σάρκες δαπανηθεῖσαι κατέπεσον, καὶ οἱ τύπτοντες κατεφοινίχθησαν ὑπὸ τῶν αἱμάτων αὐτῆς καὶ πάλιν ῥίψαντες αὐτὴν εἰς τὴν φυλακὴν, κατησφαλίσαντο.

Μετὰ δὲ παραδρομὴν μηνῶν ἕξ, ἐξαγαγόντες αὐτὴν καὶ ἀνακρίναντες καὶ καλάμους σχίσαντες ἰσομήκεις τῇ ἡλικίᾳ αὐτῆς καὶ ἀποδύσαντες, γεγυμνωμένην ταύτην διὰ τῶν καλάμων ἐσπαργάνωσαν· καὶ συσφίξαντες μετὰ λεπτῆς σπάρτου, τούτους σφοδρῶς ἐνέπηξαν τοῖς μέλεσι τῆς ὅλης σαρκὸς αὐτῆς· καὶ ἕνα πρὸς ἕνα κάλαμον βιαίως σύροντες οἱ ἀνηλεεῖς καὶ τὰς σάρκας ἀποσπῶντες, δριμείας καὶ ὀδυνηρὰς ὀδύνας ἐποιοῦν τῇ Μάρτυρι. Εἴθ' οὕτω κρεμάσαντες καὶ καλωδίους τὸ ἅπαν σῶμα τῆς ἁγίας καλύψαντες καὶ διὰ ξύλων στρεβλώσαντες, συνέτριψαν πάντα τὰ ὀστά αὐτῆς· καὶ ὡς εἶδον αὐτὴν ἡμιθανῆ καὶ ἄλαλον, ἀπέτεμον τὴν κεφαλὴν αὐτῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Θαθουήλ, ἐν μηλέᾳ κρεμασθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Θνήσκει κρεμασθεὶς, Θαθουήλ, ἐν μηλέᾳ,

Ὡς ἂν τρυγῆσης τῆς Ἐδέμ μῆλα ξένα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἰας καὶ τῶν σὺν αὐτῇ ἐννέα χιλιάδων. (†363)

Στίχ. Ὅσμην ἴων ἐπνευσεν ἡ Μάρτυς Ἰα,

Ἐρυθροβαφῶν αἱμάτων ἀτμοπνώων.

Αὕτη ἦν ἐπὶ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν, πρεσβυτάτην ἔχουσα τὴν ἡλικίαν. Συνελήφθη οὖν μετὰ ἐννέα χιλιάδων χριστιανῶν αἰχμαλώτων παρὰ τῶν Ἀρχιμάγων, διαφόροις βασάνοις καὶ πυκναῖς τιμωρίαις παραδοθέντων, μεθ' ὧν καὶ ἡ μακαρία ταῖς τιμωρίαις ἐνεκαρτέρει· ἦτις, μετὰ πολλῶν βασάνων

αἰκίας, τὴν κεφαλὴν ἀπετημήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Περπετούας τῆς ἐν Ῥώμῃ, βαπτισθείσης ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου Πέτρου. (†80)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ Ἀγαβίου, ἐπισκόπου Βερόνης. (†250)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Τερτυλλίνου, μαρτυρήσαντος ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Βαλεριανοῦ, δύο ἡμέρας μετὰ τὴν χειροτονίαν αὐτοῦ. (†257)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἐπιφανοῦς καὶ Ἰσιδώρου, τιμηθέντων ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ τῆς Βεσανσόνης ἕως τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Προτασίου τοῦ ἐν Κολωνίᾳ τῆς Γερμανίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Σίθνεῦ (Sithney), προστάτου ὁμωνύμου πόλεως ἐν Κορνουάλλῃ. (†529)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Εὐφρονίου, ἐπισκόπου Τουρώνης (Tours) ἐν Γαλλίᾳ. (†573)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων ἀδελφῶν Περεγρίνου, Μακεράτου καὶ Βιβεντίου. (Γ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Λουγίδου (Lugid) τῆς Κιλλαλόης, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Κομγάλου (Comgall), καὶ ἰδρυτοῦ πολλῶν μονῶν. (†609)

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Μεταμορφώσεως

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 27ης Ἰουλίου μέχρι τῆς 5ης Αὐγούστου πλὴν τῆς 1ης Αὐγούστου.

ὠδὴ α'

Ἦχος **Λατοῦ** Βου **Σ**

X^{B8} ο ροι οἱ Ἰσ ρα ηλ α νικ μοις πο σι πο ντον
ε ρυ θρο ον και υ γρον βυ θον δι ι ε λα σα
ντες^{Πα} α να βα τας τρι στα τας^{B8} δυ σμε νεις ο ρω ω
ντες^Α εν αυ τω υ πο βρου χι ι ρς εν α γαλ λι α^{Πα}

σει ε με ελπον α α σωμεντω Θε ω ημων ο τι δε
δο ξασαι

ὠδὴ γ'

Τ ο ο ο ξον δυ να των η σθε νη η σε και οι α
σθε νσ ντες πε ρι ε ζω σα ντο δυ ναμιν δι
α τσ το ε σε ρε ω θη εν Κυ ρι ω η καρ δια
μα

ὠδὴ δ'

Ε ι σα κη κο ο α την εν δο ξον σσ οι κο
νο μι αν Χρι στε ο Θε ος ο τι ε τε χθης
εκ της Παρ θε νσ ι να εκ πλα α νης ρυ ση τσ
κραυ γα ζοντας δο ξα τη δυ να μει σσ Κυ ρι ε

ὠδὴ ε'

Ο τσ φω τος δια τμη ξασ το πρω το ο γο
νον χα α ος ως εν φω τι τα ερ γα υ μνει σε Χρι σε

τον ^{B8}δη μι [♯]ϋρ γον εν τω φω [♯]τι ι [♯]Σ^Δτας ο [♯]δ^Δς η
μων [♯]ευ [♯]θυνον [♯]

ὠδὴ ς'

E ^Mν τω ^{B8}θλι [♯]βε [♯]σθαι με [♯]ε βο η σα [♯]α προς Κυ ρι ον
[♯]και [♯]ε [♯]πη [♯]κ^Δσε [♯]ε [♯]μ^Δο [♯]Θε [♯]ος τη σω τη ρι
ας [♯]μ[♯]

ὠδὴ ζ'

A ^{B8}βρα μι ^Mαι [♯]οι [♯]πο [♯]τε [♯]εν [♯]Βα [♯]βυ [♯]λω [♯]νι
[♯]Παι ^{B8}δες [♯]κα [♯]μι [♯]ν[♯]φλο [♯]γα [♯]κα [♯]α [♯]τε [♯]πα [♯]τη [♯]σαν [♯]εν
[♯]υ [♯]υμνοις [♯]κραυ [♯]γα [♯]ζον [♯]τες [♯]ο [♯]των [♯]Πα [♯]τε [♯]ρων [♯]Θε [♯]ος [♯]ευ
λο [♯]γη [♯]το [♯]ος [♯]ει [♯]

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

O ^Mι [♯]εν [♯]Βα [♯]βυ [♯]λω [♯]νι [♯]Παι [♯]δες [♯]τω [♯]θει [♯]ω [♯]πυρ [♯]πο
[♯]λ[♯]ϋ [♯]με [♯]νοι [♯]ζη [♯]η [♯]λω [♯]τυ [♯]ραν [♯]ν[♯]και [♯]φλο [♯]γο [♯]ος
[♯]α [♯]πει [♯]λην [♯]αν [♯]δρει [♯]ως [♯]κα [♯]α [♯]τε [♯]πα [♯]τη [♯]σαν [♯]και

με σον πυ ρος εμ βλη θε εν τες δρο σι ζο ο με ε
 νοι ε ψα λλον ευ λο γει τε παν τα τα ερ γα Κυ
 ρι ο τον Κυ ρι ο ο ο ο ο ν

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 **Χ** Με γα λυ νει η ψυ χη μσ τον Κυ ρι ον και
 η γα λ λι α σε το πνευ μα μσ ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μσ

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθο ο ρωσθε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 **Χ** Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
 της δε λησ αυ τσ ι δε γαρ α πο τσ νυν μα κα
 ρι ο σι με πα σαι αι γε νε αι

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 ^χ **Ο** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ
να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και το
ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε αν
τοις φο βς με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 ^χ **Ε** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 **Χ** ^{B8} Κα θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ ψω
σε τα πει ν8 ςς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θω
ων και πλ8 τ8 ςν τας ε ξα πε στει λε κε ν8 ςς

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **Χ** ^{B8} Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τ8 μνη
στη ναι ε λε ςς κα θως ε λα λη σε προς τ8ς
πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπε ρμα τι
αυ τ8 ε ως αι ω νος

Tην τιμιωτέραν των Χερουβιμ ^Δ και εν δο
 ξοτέραν ασυγκριτως των Σεραφειμ ^Δ την αδια
 φθορωσ Θεον Λογον τεκου ουσαν ^ε την οντως ^χ
 Θεοτοκον σεεμεγαλυνομεν ^ε

ὠδὴ θ'

Oτο οκοςσ αφθορος εδειειχθη ^Δ
 Θεοοςεκλαγωνσπροηηλθε ^{Πα}σαρκοφορος
 ωςωφθηεπιγης ^ε και τοις ανθρωωποις συν α
 νεστρααφη ^{Πα} Σε Θεοτοκε ^ε διοπαντεςμεγα
 λυνομεεεεν ^ε

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος ^ε Δι-θ

Aγιος Κυριος ο Θεος ημων ^ε (δίζ)

Aγιος Κυριος ο Θεος ημων ^Δ

υψουτε Κυριον τον Θεον ημων ^ε και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τϷ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι
Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Ϛ'.

Ἦχος Δι-θ

Δ ει κνυ ων ο ο τι α αν θρω πος Σω τερ ει

κα ατ Ϸ σι ι αν α να στας ε εκ τϷ μνη η μα

τος βρω σε ως συ υμ με τε ε σχες και με σον στα

ας ε δι ι δα σκες με τα νοι α αν κη ρυ υσ σειν

ευ θυς δε προ ος Ϸ ρα α νι ον α νε ε ληφ θη ης

Πα τε ε ρα και Μα θη ται αι αι αι αις πεμ πειν

τον Πα ρα κλη τον ε ε πηγγει ει λω Υ περ θε

ε ε Θε α αν θρω πε δο ξα τη ση η ε

γε ερ σει ει

Θεοτοχίον.

Ο Ποι η τη ης της Κτι ι σε ως και Θε ε

ος τω ων α πα αν των σα ρ κα βρο τει ει αν

ε ε λαβεν ^Δ εξ α α χραν τω ων αι μα α των ^θ σθ Πα
 να γι α α Παρ θε ε νε ^Δ και γαρ φθα ρει ει σαν
 πα α σαν ^θ την φυ σιν ε ε και νθ ρη γη σε ^Δ
 πα λιν ως προ ο τθ το ο κθ κα τα λι πω ω ω ω
 ων ^Δ με τα το κον ο θεν πι στω ως σε πα αν
 τες ^θ α νευ φη μθ ς μεν κρα α ζοντες ^Δ χαι ρε
 Δε σποι οι να κο ο σμθ ς ^θ

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Π^α ρ

Π^{Πα} α α α α α σα α πνο ο η αι νε ε σα
 α τω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον ^θ αι
 νει τε τον Κυ ρι ι ι ον ^{Κε} εκ τω ω ων ου
 ου ρα α α νων ^θ αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι
 οις υ ψι ι ι ι στοις ^{Πα} σοι προπει υ υ μνος τω ω
 Θε ε ω ^Δ

Α^{Πα} ι νει ει ει ει ει τε α αυ τον πα α αν τε ες

οι Α α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει
ει ει ει τε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α
μει εις α α αυ του σοι πρεπει υ υ μνος τω ω
Θε ε ω

Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον
δοξα αυτη

εσται πασιτοις οσι ιοις α α αυ τσ

Κυριε εεσφραγισμενου του ταφου υ ποτων

παρα α νο ο ομων προ η ηλθες εκ του ου μνη

η η η μα α α τος καθως ε τε χθης εκ

της Θεοοτοοοκου ουκ εγνωσαν πως ε

σαρκω ω ω θης οιασω ω ματοι οι σουου Α

α α α αγ γε ε ε ε λοι ουκ ησθοντο ποτε α

νεστης οι φυλασσοντες σε στρατι ω ω ω ται

αμφοτερα γαρ εσφραγισται τοις ε ε ε ρευ

νω ω ω σι πεφανερωται δε τα θαυματα

τοις προσκυνουσιν εν πι ισται το ο μνυστη η η

ρι ι ι ι ον ο α νυ μνου σιν α πο δος η μιν αγ

αλ λι α α σιν και το με ε γα ε ε ε λε ος

Χ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν στε

ρε ω μα τι της δυ να με ως α α αυ τδ

Κυ ρι ι ε τους μο χλους τους αι ω νι ι ους συ νυ

τρι ι ι ψας και δε σμα δι αρ ρη ξας του μνη ματος

α νε ε στης κα τα λι πω ων σου τα α ε εν τα

α α α α φι ι ι ι α εις μαρ τυ ρι ι ον

τη ης α α λη η θους τρι ι η η με ε ε ε ρου ου

τα φη η η ης σου και προ η γες εν τη Γα α λι ι

λαι αι αι α ο εν σπη λαι αι ω ω τη ρου ου ου

με ε ε ε νος με γα σου το ε λε ος α κα τα

λη πτε Σω τηρ ε λε η η σον η η μας

Χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
κα

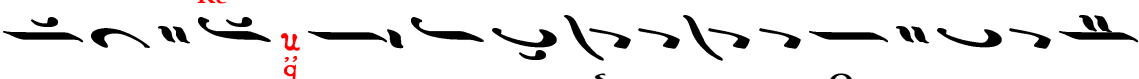

τα το πλη θος της με γα λω συ υ νης α α αυ

τδ

Κ^{Πα} υ ρι ι ε αι γυ ναι κες ε δρα μον ε πι ι
 το ο μνη η η μα^{u q} του ι δειν σε τον Χρι στον τον δι
 η μα α ας πα θο ο ο ν τα^{π q} και προ σελ θου σαι
 ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι ιθ ον κα α θη η η
 με ε ε ε νον^{u q} τω ω ω φο ο βω κυ υ υ λι
 σθε ε εν τα^{π q} και προς αυ τας ε βο η η σε ε λε
 ε ε γων^{Κε u q} α α νε στη ο Κυ υ υ υ ρι ι ι
 ι ος^{Πα u q} ει πα τε τοις Μα θη ταις ο τι α νε στη εκ νε
 κρων ο σω ω ζων τα ας ψυ χα α ας η η μων^{Δ u q}
 Αινειτε αυ τον εν η χω σάλπιγγος· αινειτε αυ τον^{Χ Δ u q}
 εν ψαλ τη

ρι ι ω και αι κι θα α α ρα^{π q}

Κ^{Πα} υ ρι ι ε ωσ περ ε ξηλ θες ε σφρα γι σμε ε νου
 του ου τα α α α α φου^{u q} ου τω σει σηλ θες και των θυ
 ρων κε κλει σμε νων προ ος τους Μα α α θη τα α α ας
 σου^{π q} δει κνυ ων αυ τοις τα του σω ω μα το ος πα α α
 θη^{u q} α περ κα τε δε ξω σω ω τη ηρ μα κρο ο ο θυ

 μη η η η σας ^πως εκ σπερ μα τος Δα βιδ μω λω πας υ

 πη νε εγ κας ^{Κε}ως υι ος δε ε τουου Θε ε ου ου κο

 σμον η η λευ θε ε ε ε ρω ω ω σας ^{Πα}με γα

 σου το ε λε ος α κα τα λη πτε Σω τη ρ ε λε η σον

 η η μας ^Δ

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ^χ^Δ^Δ

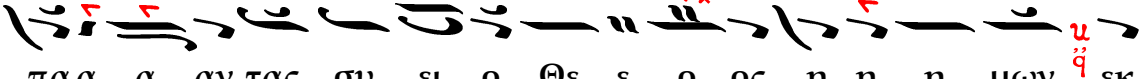
 ἐν χορ δαι αι αι αις και αι ορ γα α α νω ^π

Κυ ρι ι ε ο βα σι ι λευς τω ων αι αι ω ^{Πα}

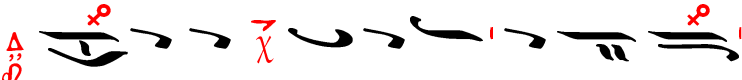
 ω ω νων ^{Κε}και ποι η η τη η ης τω ω ων α

 πα α α αν των ^πο δι η η μα ας σταυ ρω ω σιν και

 τα φην σα ρ κι κα τα δε ξα α με ε νος ^{Πα}ι να η

 μας του ου Α α δου ε ε λε ευ θε ρω ω ω σης

 πα α α αν τας συ ει ο Θε ε ο ος η η η μων ^{Κε}εκ

 τος ου αλ λο ον ουκ οι οιδα μεν ^Δ

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ ^Δ^Δ

 πα σα πνο η αι νε σα α α ^χ

τω τον Κυ ρι ι ι ον

Κυ ρι ι ε τα υ περ λαμ πον τα σου θαυ μα τα

τις δι η γη σε ε ται η τις α α να αγ γε ε

λει τα φρι κτα σου ου μν στη η η η ρι ι ι ι

α ε ναν θρω πη σας γα αρ δι η η μας ως αυ το

ος η η θε λη η σας το κρα τος ε φα νε ε ρω ω

σα α ασ τη ης δυ να α α με ω ω ω ως σου εν

γα ρω Σταυ ρω σου τω λη στη πα ρα δει σον η νοι οι

ξας και εν τη η τα α φη η σου τους μο χλους του ου

Α α δου ου συ νε ε ε ε ε τρι ι ι ι ψας

και εν τη α να στα σει ει σου τα συμ παν τα α ε

πλου ου ου τι ι ι ι ι σας ευσπλα γχνε δο ο ο ξα α

σοι

Ανάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου μη ε πι

λα θη των πε νη η των σθ εις τε ε ε ε λος

Μυ ρο φο ροι γυ υ ναι αι κες τον τα φον σου

κα τα α λα α βου ου ου σαι ^{Πα} λι αν πρω ι ε πε

ζη τουν σε μυ υ ρι ι σαι ^Δ τον α θα να τον λο ο ο

γον και αι θε ε ον ^π και του αγ γε λου τοις

ρη μα σιν ε νη η χη η θει ει ει σαι ^{Πα} υ πε στρε φον

εν χα α ρα τοις α πο στο λοις μη νυ υ σαι ε

εμ φα α α νως ^π ο τι α νε στης η ζω η η τω

να α πα α αν των ^υ και πα ρε χεις τω κο σμω ι λα α

σμον ^υ και το με ε γα ε ε ε λε ε ος ^Δ

^χ Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου ^Δ δι η γη

σο μαι παν τα τα θα αυ μα σι α α α α

^π σθ

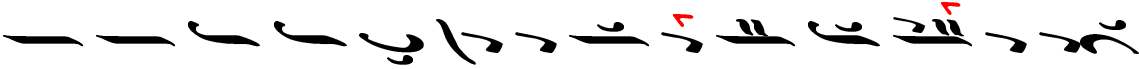
T ^{Πα} ου θε ο δε γμο νος τα φ8προσ τες Ι ου δαι

ους οι φυ λα κες ε λε ε γον ^υ ω της υ μων μα ται ο

φρο νο συ υμ βου ου λης ^Δ φυ λατ τειν τον α πε ρι γρα

πτον δο κι μα σαν τες μα την ε κο ο πι ι α α α

α α σα α α α τε ^{Κε} ^π κρυ ψαι την α να στα α σιν του Σταυ

 ρω θεν τος βου λο με ε νοι τρα νως ε φα α νε

 ρω ω ω σα α α α τε ^{Πα} ω του υ μων μαται ο ο

 ο φρο ο νος συ υ υ νε δρι ι ι ου ^π τι πα λιν

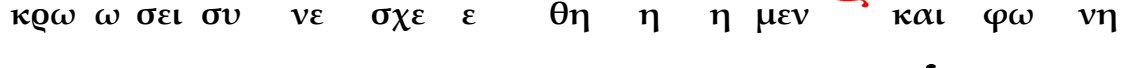
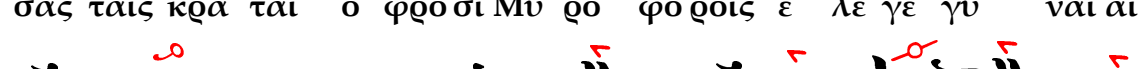
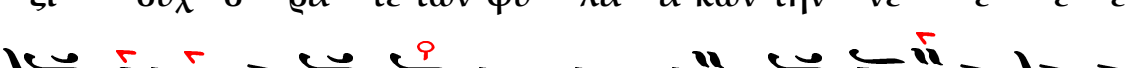
 κρυ ψαι συμ βου λευ εσ θε ο ου κρυ πτε ε ται ^υ μαλ λον δε

 παρ η μων α κου σα α τε και πι στευσαι θε λη σα

 τε των γε νο με ε νων τη ην α α λη η η η

 θει ει ει αν ^{Κε} Αγ γε λος α στρα πη φο ρος ου ρα

 νο θε εν κα α τε ελ θω ω ω τον λι θον α α πε

 κυ υ υ υ λι ι ι ι σεν ^{Πα} ου τω ω φο ο ο βω νε

 κρω ω σει συ νε σχε ε θη η η μεν ^φ και φω νη

 σας ταις κρα ται ο φροσι Μυ ρο φο ροις ε λε γε γυ ναι αι

 ξι ^υ ουχ ο ρα τε των φυ λα ακων την νε ε ε ε

 κρω ω ω σιν και των σφρα γι δων τη ην δι ι

 α α α λυ υ υ υ σιν ^{Κε} ^{Πα} του Α α δου τε ε τη ην

 κε ε ε ε ε νω ω ω σιν ^π τι τον το νι κος

 του Α δου κα ταρ γη σα αν τα και του θα να του το κεντρον

συν τρι ι ψα αν τα ως θνη η το ον ε πι ι ι ζη

τει ει ει ει τε ευ αγ γε λι σα σθε ε δε ε

τα χυ πορευ θει σαι τοις Α πο στο λοις την Α να στα α

σιν αφ α φο βως κραυ γα α α α ζου ου ου ου σαι

ον τως α νε στη ο Κυ ρι ι ος ο ε χων το με ε γα

ε ε ε λε ος

Δόξα.

Ἐωθινόν ς.

Ἦχος Πα

Πα
λιε ε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και Α

γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Η ο ο ον τως ει ρη νη συ Χρι ι στε προς αν

θρω ω ω που ους Θε ε ε ου ει ρη η νην την

ση η ην δι δους με τα την ε ε ε γε ε ερ σιν

μα α θη η η ταις εμ φο ο ο ο ο ο

ο ο βους ε δει ει ξας α αυ τους δο ο ξα α αν τας

Πα
πνε ε ευ μα α ο ο ο ραν αλ λα α κα α τε

ε σται ει ει λας τον τα ρα α χο ο ον αυ τω ων
τη ης ψυ υ υ χης δει ει ει ξας τας χει ει ει
ει ει ρας και αι αι του ους πο ο ο ο δα α α ας
σου πλην α πι στου ου ουν των ε ε ε ε ε τι τη
της τρο φη η ης με ε τα λη η η ψει και
δι δα χω ω ων α να μνη η η σει δι η νοι
ξας αυ τω ω ω ων το ο ο ον ουν του ου σου νι ε ε
ναι τα ας γρα α α φας οισ και την πα τρι κην επ α
γγε λι ι ι αν κα α αθ υ πο ο σχο ο με ε ε
ε νος και ευ λο γη η η η η η η σας α αυ τους δι
ε ε ε στη η ης προς ου ου ρα α α νον δι ο
ο ο συν α αυ τοις προ σκυ νου ου ου ου ου ου ου
με εν Σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Κυ υ υ
ρι ι ε δο ο ο ξα α α σοι

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

Υπερ εὐλογημένη ὑπαρχεῖς Θεο
τοκε Παρθενε διὰ γὰρ τῆς
σαρκωθε εντος ο αδησημα λωτισαι ο Α
δαμ ανα κληται η καταρα νε νε εκρω
ται η Ευα ηλευθερωται ο θανατος τε
θαναατωται και η μεις ε ζω ο ποιηθημεν δι
ο ανυμνυτες βοωωμεν ευλογητος Χρι
στος ο Θεος ημων ο ουτως ευδοκησας δοο
ο ξασοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Παφ

Δοξασοιτω δειξαντι το φως δοξα εν υψι
ιστοις Θεω και επι γης ειρηνη εν αν
θρωποις ευδοκισα

Υ μνου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου μεν
Σε δο ξο λο γου μεν Σε ^{ν'}₂₂ ευ χα ρι στου μεν Σοι δι
α την με γα α λην Σου δο ο αν ^{ν'}₉

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ^{ν'}₂₂ ε που ρα νι ε Θε ε Πα
τερ πα ντο κρα α τορ ^{ν'}₂₂ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα ^{ν'}₉

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την αμαρτι ι αν του
κο σμ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας αμαρτι ι
ας του κο ο σμ ^{ν'}₉

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ^{ν'}₂₂ ο κα θη με
νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η
μας ^{ν'}₉

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος
Κυ ρι ος ^{ν'}₂₂ Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α
μην ^{ν'}₉

Κ αθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω Σε και
αι νε ε σω το ο νο μα α Σου εις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να του αι ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μα ρτη τους φυλα χθη ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε
ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α Σου εις τας αι ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου εφ η μας
θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι Σε

Ε υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα Σα

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε
η σο ον με ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ
τον Σοι

Κ υ ρ ι ε π ρ ο ς Σ ε κ α τ ε φ υ γ ο ν δι δ α ξ ο ο ν με ^{ν'} ₂₂

του ποι ει ν το θε λη μα α Σου ο τι Συ ει ο Θε ο ο ς

μου ^{υ'} _{9'}

Ο τι πα ρ α Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου

ο ψο με θα φως ^{υ'} _{9'}

Π α ρ α τει νον το ε λε ο ς Σου ου τοι ς γι νω σκου

σι Σε ^{υ'} _{9'}

Α γι ο ς ο Θε ο ς ^{ν'} ₂₂ Α γι ο ς Ι σχυ ρ ο ς ^{ν'} ₂₂ Α γι

ο ς α θα να τ ο ς ε λε η σ ο ν η μ α ς ^{υ'} _{9'} (τρεις)

Δ ο ξ α Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^{υ'} _{9'}

Κ αι νυ υν και α ει ^{ν'} ₂₂ και ει ς του ς αι ω ν α ς τ ω ν

αι ω νων α μην ^{υ'} _{9'}

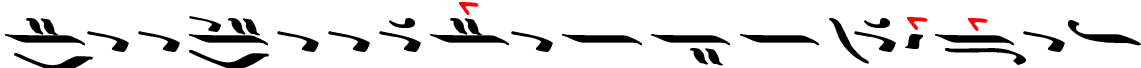
Α γι ο ς α θα να τ ο ς ε λε η σ ο ν η μ α ς ^{υ'} _{9'}

Ἀσματικόν. ^χ

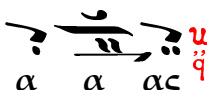
Α γι ι ι ο ς ο Θε ε ο ο ς ^{ν'} ₂₂ Α α α α

 γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος Α γι ος Α α α

 θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα

 α α ας

Ἦχος π̣ά̣ Κε ρ

A να στα ας εκ τῶ μνη μα τος και τα δε

σμα δι αρ ρη η ξας τῶ α α δου ε λυσαςτο κα τα

κρι μα τῶ θα να τῶ Κυ ρι ε πα αντας εκ των πα

γι ι δων τῶ εχ θρω ρυ σα μενος εμ φα νι σας σε

αυ τον τοις Α πο στο λοις σου ε ξα πε στειλας αυ τῶς

ε πι το κη ρυγ μα' και δι αυ των την ει ρη νην πα

ρεσ χες τη οι κου με ε νη μο ο νε ε πο λυ ε λε

ε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος π̣ά̣ Νη ρ

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ε

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ν

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ε

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον Πα

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον Νη ρ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ν

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ε

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἔκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοιμάσε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβυταῖς Θεοτοκοῦ Σωτηρῶ
σον ἡμασ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμ' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ
μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σωσον ἡμασ Ὑεε Θεου οανα
σας εκνεκρων ψαλλοντας σοι αλληληλη
α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς
αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σωσον ἡμασ Ὑεε Θεου οανα
σας εκνεκρων ψαλλοντας σοι αλληληλη
α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σωσον ἡμασ Ὑεε Θεου οανα
σας εκνεκρων ψαλλοντας σοι αλληληλη
α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ὦ σον ἡ μα ας Υἱ ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νθ Μα ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
και τω Ἀ γι ω Πνε ευ μα τι σω σον ἡ μα α

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος π̣ά̣ Κε δ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τ^{Κε} ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευμα τι τον
εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων
α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε
ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τ^{Κε} ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευμα τι τον
εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων
α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα

να τον υπομειναι και εγειραι τους τεθνε

ωωτας εν τη ενδοξα αναστασει αυτου

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα
καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Κε Τον συναρχον λογον Πατρι και Πνευματι τον

εκ Παρθενου τεχθεντα εις σωτηριαν ημων

α νυ μνησωμεν πιστοι και προσκυνησωμεν οτι

ην δοκησε σαρκι αναλθειν εν τω σταυρω και θα

να τον υπομειναι και εγειραι τους τεθνε

ωωτας εν τη ενδοξα αναστασει αυτου ου

ου ου

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προσκυνησωμεν και προσπεεσωω

μεν Χριστω ωωωωωωω σωσον ημασ Υι εε

Θεου αναστασας εκ νεκρω ωωω

ων

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος π̄ ς Κε ς

Τον συναρχον λογον Πατρι και Πνευματι τον
εκ Παρθενου τεχθεντα εις σωτηριαν ημων
α νυ μνησωμεν πιστοι και προσκυνησωμεν οτι
ην δοκησε σαρκια νεληθιν εν τω σταυρω και θα
να τον υπομειναι και εγειραι τους τεθνε
ω ωτας εν τη ενδοξω αναστασει αυτου

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανᾶ.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος π̄ ς Πα ς

Τας του πλανη παγιδας εκφυγων ιερωτα
τε απλानως ε πορευθης διαβις πατηρη
μων Νικολαε α οι διμε Πλανου ρα νια χα

ρι σμα τα λαβων ^{π 9} α γου πνι αις και νη στει ει αις
 ι ε ρου γων ο σι ως τω Κυ ρι ω σθ ^{π 9} ο ονπερ κα θι
 κε τευ ων εκ τε νως ^{Α 2} Να α ξι ον ι ε ρα τευ μα ^{Α 2}
 πρε σβευ ε δω ρη θη ναι και η μιν το θει ον ε ε λε ε
 ος ^{π 9}

Ἀπολυτίκιον ἕτερον Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϕ

Η ^{Γα} ει ω ^{Νη} Πνε ευ μα τι συγ κρο τη ^{Γα} θεν τες ^{Γ 22} δη μοσ
^{Νη} ω ω φθη τε τρο παι ο φο ρος ^{Γα} Α θλο φο ο ροι Χρι
^{Νη} σθ 8 τεσ σα α ρα κο ον τα ^{π 9} δι α πυ ρος γαρ και υ
^{Γα} υ δα τος εν δο ξοι ^{u 9} δο κι μα σθεν τες λαμ πρω ως ε
^{Γα} δο ο ξα σθη η τε ^{π 9} αλλ αι τη σα σθε Τρι α δα την υ περ
^{u 9} ου σι ον δω ρη σα σθαι η μιν το με γα ε ε
 λε ος ^{Γ 22}

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Ἀναργύρων

Ἦχος ^{Α 2} Γα ρ

Α ^{Γα} γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ

γοι ^Γ ε πι σκε ε ψα ^{Νη} σθε τας ασ θε νει ας η
 μων ^Δ δω ρε αν ε λα βε τε ^Δ δω ρε α αν δο ο
 τε η μιν ^Γ

Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.
 (Ψάλλεται ἀπὸ κζ' Ἰουλίου ἕως ιγ' Αὐγούστου
 πλὴν τῆς α' καὶ ε' Αὐγούστου).
 Αὐτόμελον.

Ἦχος $\overline{\alpha\psi}$ Γα ϕ

Ε ^{Γα} πι τς ο ο ρς με τε μορ φω ω ω θης ^Δ
 και ως ε χω ρην οι Μαθη ται σθ την δο ξανσθ Χρι στε
 ο Θε ος ε θε α σαν το ^{Γα} ι να ο ταν σε ι δω
 σι σταυ ρς με νον ^Δ το μεν πα θος νο η σωσιν ε κς
 σι ον ^{Νη} τω δε κο σμω κη ρυ υ ξωσιν ο τι συ Υ παρ
 χεις α λη θως ^Δ τς Πα τρος το α παυ γασμα α α ^{Γα}

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Τρισάγιον Κυριακού Ἰωαννίδου τοῦ "Καλογήρου".

Ἦχος $\overline{\alpha\psi}$ Πα ϕ

Α μη η η ην Α γι ος ο Θε ε ε ος ^Δ Α α
 γι ος Ι σχυ υ υ ρος ^Δ Α γι ι ο ος α α θα

α να α το ο ος Ε λε ε ε η η η σον η η

η μας

Τὸ τρίτον.

Α α γι ος ο ο Θε ε ε ος

Α α α γι ος Ι σχυ υ υ ρος Α γι ι ο

ος α α θα α να α το ο ος Ε λε ε ε η η η

σον η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υ ω και

Α γι ι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και αι α α α ει και ει εις

της αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α

μην

Α γι ι ο ος α α θα α να α το ο ος ε

λε ε ε η η η σο ον η η η μας

Δύναμις.

ε ε Δυ υ υ υ υ υ να α α α μις

Α Πα α α α α α α α α α α γι Νη ι ι

Πα ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α

α α α α α α Α γι ο ο ο ο ος ο Θε

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Κράτημα

Τ ο ο ο το ο ο ο ο ο το ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο

Ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α ρα α α α α α α α
 γι ι ι ι ι ι ι ρι ι α α α γι ι ος
 α θα α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α χα α α α

Κράτημα

A λε ε ε ε ρα α λε ε ρα α λε ε
 ρα α λε ε ε λε ρα α ε λε ρα α ρα α λε ε
 ε τε ρι ρε ε ρε ε ρε ε τε ε ε
 τε ε ε τε ρι ρε ε ρι ρι ρι ρι ρε ε
 ε ε ρι ρι ρι ρι ρε ρε ε ε ρι ρε ρι ρε ε
 ε ε εμ τε ρε ε ρι ι ρε ε ρου ρου τεμ
 τε ρε ε ρι ι ρε ε ρου ου ου τε τε
 ρι ρε ρι ρε ρι ρε ε ε ρι ρε ε
 ε ε ρι ρι ρι ρι ρε εμ
 ε ε ε ε ε ε γε ε ε
A θα α α α α α α α α α α α χα α α

α α α α α α να το ο ο ο ος

E

 λε ε ε ε ηε ε ε ε ε ε ε

η η η η η η η η Ε λε ε ε η η

σο ον η η μα α α α α α α α α α

α α α α α α α χα α α ας

Λ

 ε ε ε ε ε ε γε ε ε Δυ υ υ υ υ

υ να α α α μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ις

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολον Κυριακῆς Γ' ἑβδ. (Ῥωμ. ιβ' 6-14).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. α'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς ια').

Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος π' α' Κε ρ

Σ

 υ Κυ ρι ε φυ λα α ξαις η μας και δι α

τη ρη ησαις η μας α πο της γε νε α ας τα αυ

τη ης και εις τον αι ω να ^u₉

Στίχ. Σῶσον με , Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος ^u₉ ο τι ο λι

γω θη σαν αι α λη θει αι ^χ₂₂ α πο των υι ω ν των

αν θρωπων ^u₉

Σ υ Κυ ρι ε φυ λα α ξαις η μας ^{ν'}₂₂ και δι α

τη ρη ησαις η μας ^{ν'}₂₂ α πο της γε νε α ας τα αυ

τη ης και εις τον αι ω να ^u₉

Στίχ. Κύκλω οί ἄσεβεις περιπατοῦσι ^u₉ κα τα το υ ψος σθ

ε πο λυ ω ρη σας ^{ν'}₂₂ τς υι ς ς των αν θρωπων ^u₉

Σ υ Κυ ρι ε φυ λα α ξαις η μας ^{ν'}₂₂ και δι α

τη ρη ησαις η μας ^{ν'}₂₂ α πο της γε νε α ας τα αυ

τη ης και εις τον αι ω να α α α ^u₉

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἄδελφοί, ἔχοντες χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητείαν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως, εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ, εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ παρακλήσει, ὁ μεταδιδούς, ἐν ἀπλότῃ, ὁ προϊστάμενος, ἐν σπουδῇ, ὁ ἐλεῶν, ἐν ἰλαρότῃ. Ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος. Ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρὸν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ,

τῆ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι, τῆ τιμῆ ἀλλήλους προηγούμενοι, τῆ σπουδῆ μὴ ὀκνηροί, τῷ πνεύματι ζέοντες, τῷ Κυρίῳ δουλεύοντες, τῆ ἐλπίδι χαίροντες, τῆ θλίψει ὑπομένοντες, τῆ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες, ταῖς χρεΐαις τῶν ἁγίων κοινωνοῦντες, τὴν φιλοξενίαν διώκοντες. Εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας ὑμᾶς, εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. α'. (Ψαλμὸς πη').

Ἦχος Πάφ

A λλη λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ ϑ

ϑ ϑ ï ï ï ï α A α α λλη λϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α

Χ Tα ε λε η σϑ Κυ ρι ε εις τον αι ω να

α σο μαι εις γε νε αν και γε νε αν α πα

γγε λω την α ληθει α α αν σϑ εν τω στο μα

τι ι ι ι μϑ

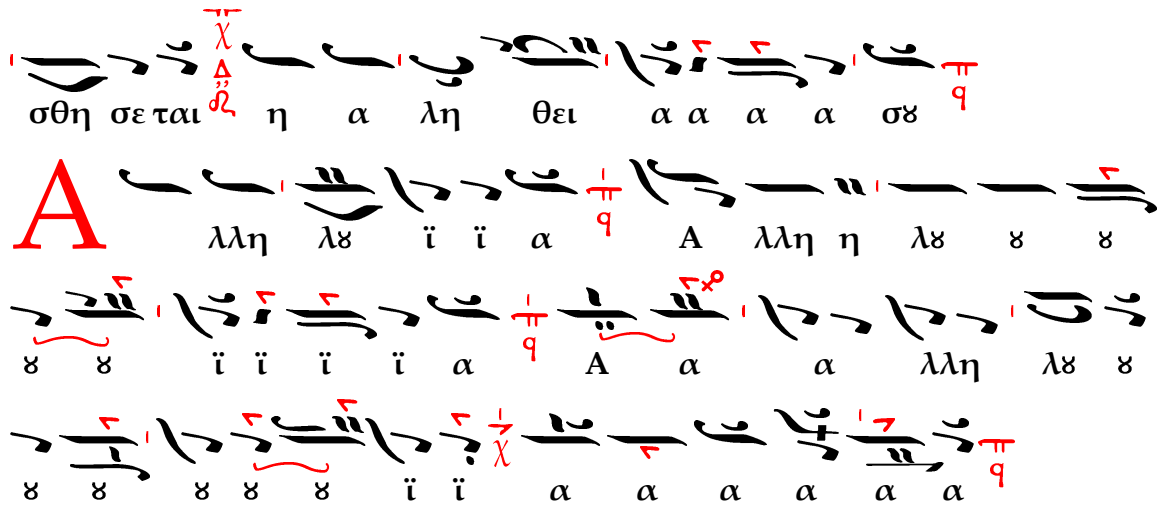
A λλη λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ ϑ

ϑ ϑ ï ï ï ï α A α α λλη λϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α

Χ O τι ει πας εις τον αι ω να ε λε ος οι

κο δο μη θη σε ται εν τοις ου ρα νοις ε τοιμα

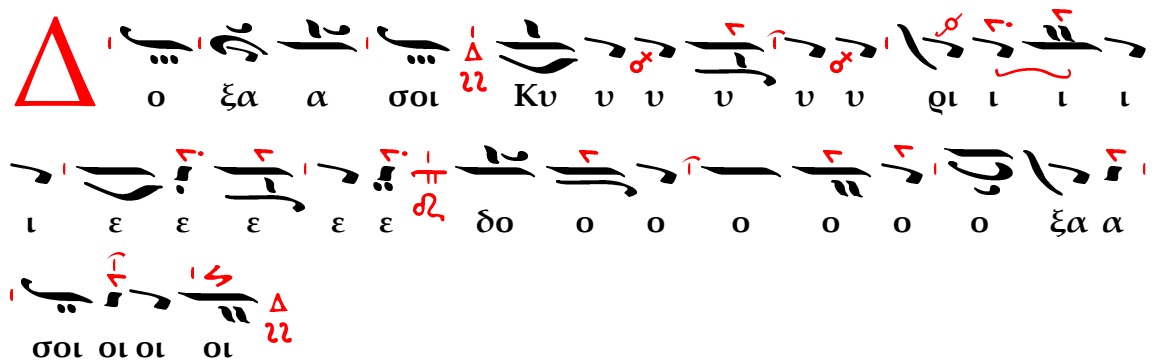
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς 7' Ματθαίου

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (θ' 1-8).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐμβὰς ὁ Ἰησοῦς εἰς πλοῖον διεπέρασεν καὶ ἤλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Καὶ ἰδοὺ προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον. Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπεν τῷ παραλυτικῷ· Θάρσει, τέκνον· ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. Καὶ ἰδοὺ τινες τῶν γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτος βλασφημεῖ. Καὶ εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν· Ἴνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν, ἔγειρε καὶ περιπάτει; ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας - τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ· Ἐγερθεὶς ἄρον σου τὴν κλίνην καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἐγερθεὶς ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

Ἦχος ἰζ' Δι

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πά Πα ρ

9-6' 2-7

Ο ^Μ ^{Πα} ^(?) ^{τρομικοπαρακάλεσμα} ^{Νη}
 ι τα α α α α α α Χε ε ε ε ε

^{Πα}
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

^{Νη} ^Μ ^{κρατημοῦπόροο}
 ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου

^{Πα}
 ου ου Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι μ

^{Κε}
 μ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ

^{Πα}
 υ υ υ υ υ υ υ υ σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι μ υ σι ι κω ω ω ω ω ω ω

⁹
 ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ει ει κο ο νι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο

ο ει κο ο ο νι ι ι ι ι ι ι ζον τε

^{Δι}
 ε ε ες και τη ζω ο ο ποι οι οι οι οι

^{Πα}
 οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω

⁹
 Τρι α α α α α α α α α α δι ι

⁹
 ι ι ι ι ι ι το ο ο ο ο ο τον τρι ι

²⁻⁷
 σα α α α α α α α α α α α γι

ι ι ι ι τον τρι ι ι σα α α α γι ι ο

ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο υ

μνο ον προ σα α α α δο ον τε ε ε ες

πα α α α α α σα α αν τη η η η

η η η η η ην βι ι ο ο τι ι

ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι κη η η η

η η η ην α α α πο θω ω ω ω ω ω

με ε ε ε ε ε ε θα α α α α α α α

α α α με ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι με ε

ε ε ρι ι μνα α α αν

Ω ω ω ω ω ως τον Βα α α σι

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε βα σι ι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε α α α α α α α α

α των ο ο ο ο λωων υ πο δε ξο ο ο

με ε νοι οι οι οι

T αἰς ἀγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι
 αι αι αι αις α ο ρα α α α τωως δο ρυ φο
 ρου ου ου με νο ο ον τα α α ξε ε σι ι
 ιν Α α αλ λη λου ου ου ου ου ι ι
 ι ι ι ι ι ι α α α α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἔλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Λειτουργικὰ παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦπίκλην Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πά Πα ρ

K Πα
 υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον

K υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

K Κε
 υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

K Πα
 υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Π Πα
 α ρα α σχα Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π Πα
 α ρα σχα Κυ υ υ ρι ε

Π Κε
 α ρα α σχα Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π ^{Κε} α ^{Δι} ρα α α σχ⁸ Κυ ρι ^Δ ε
 Π ^{Πα} α ρα σχ⁸ Κυ υ υ υ ρι ι ε
 Π ^{Πα} α ρα α α σχ⁸ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ ^{Πα} οι οι Κυ υ ρι ε ἦ

Σ ^{Πα} οι Κυ ρι ι ε

Κ ^{Πα} αι τω Πνευ μα τι ι ι σ⁸

Α ^{Πα} γα πη η σω σε Κυ υ υ ρι ε

η η ι σχυς μ⁸ Κυ ρι ος στε ρε ω

^{Δι} μα α α α α μ⁸ ^{Πα} και κα τα φυ γη η μ⁸ και

ρυ υ υ υ υ υ στης μ⁸

Π ^{Πα} α τε ε ρα Υι ο ον και Α γι ον Πνευ

^{Κε} μα Τρι ^{Δι} α δα ο μο ⁸ ⁸ ⁸ σι ι ον

^{Πα} και α χω ω ω ω ω ω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν

ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε ^{Πα} λε ον ει ρη η νης θυ σι ι αν αι νε

σε ως

Κ ^{Πα} αι με τα του Πνε ευ μα τος σθ

Ε ^{Κε} χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α ^{Πα} α ξι ον και δι ι ι ι ι ι ι

και ον

Α ^{Πα} γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ι

ος Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα α νος και

η γη της δοξης σου ωσαν να εντοι
 οισ υψις ους ευλογημενος ο ερ
 χο ο ο με ενος εν ονοματι Κυ
 ρι ι ου ωσαν να α α ο εν τοις υ
 ψι ι ι ι ι ι ι ι ι οισ

A α α μην

A α α α μη ην

ε ε υ μνησ σ σ σ σ σ μνησε
 Ευλογησμεν σοι ευχαριστουμεν
 Κυ υ υ ρι ι ε και δε ε ο ο ο με
 θα α α α α σου ο Θεο ο ο ο ο ο
 ο ος ημων

(β' Νοεμβρίου ,αθ'ς', Ι.Α.)

Ἄξιον ἐστὶ , κατὰ τὸν δρόμον τῶν Εὐλογηταρίων , παρ' ἐμοῦ
Ἰωάννου τοῦ πικλῆν Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πάφ

Α ξι ον ε στι ιν ως α α λη η θω ω ως
μα κα ρι ι ι ι ζειν σε ε ε την Θε ε ο ο
το ο ο κον τη ην α ει μα α κα α α ρι
ι στο ον και πα α να μω ω ω μη τον και
Μη τε ε ρα του ου Θε ου ου η η μω ω ων
τη ην τι μι ω ω τε ε ε ρα αν των Χε ε ρου
βι ι μι και αι ε ε εν δο ξο τε ε ε ε ραν
α συγ κρι ι ι ι τω ως των Σε ε ρα α φι ι μι
τη ην α δι α α φθο ο ο ρω ως Θε ο ο ο ον
Λο ο γο ον τε ε κου ου ου σαν την ο ο ο ον
τως Θε ο το ο ο κον σε ε ε ε με γα
λυ υ νο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
εν

Ἦν ἀνυμνοῦσι , Πάναγκε , τῶν Οὐρανῶν δυνάμεις
δέξαι ἦν ἀναμέλπει σοι αἴνεσιν Ἰωάννης.

(β' Νοεμβρίου , ἀρχῆς , Ι.Α.)

Ἄξιον ἐστὶν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος π̣ά Πα ϕ

A ξι ον ε στι ιν ω ως α λη η θω ως
μα κα α ρι ζει ει ν Σε ε ε την Θε ε ο ο
το ο ο ο κο ο ο ν την α ει μα κα α ρι
στο ον και πα α να μω μη η η τον και Μη η
τε ε ε ρα α α τ ς ς Θε ε ου η η μω ω ω ν
την τι μι ω τε ε ε ε ραν τώ ω ω ν Χε ρου
ου βιμ και αι εν δο ο ξο τε ε ε ε ραν α
συ υγ κρι ι ι τώ ω ως των Σε ε ρα α φι ι
ιμ την α δι α φθο ο ο ο ρως Θε ο ον Λο
ο γο ον τε ε κ ς ς ς σαν την ο ο ο ο
ντω ω ω ως Θε ο το ο ο ο κον σε ε ε με
ε γα λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε
ε ε εν

Ἄξιον ἔστιν, τὸ λεγόμενον Πατριαρχικόν,
ὡς γράφεται καὶ ψάλλεται παρ' ἐμοῦ, Ἰωάννου.

A Πα ξι ον ε ε ςι ιν ω ως Ἦχος Πα ρ

M Πα α α α λη η θω ως μα κα α ρι ι ζει ειν

σε ε ε ε ε την Θε ε ε ε ο ο ο

το ο ο ο κο ον την α ει μα α κα α ρι

Κε ι ςον και πα να μω ω μη η η τον και

Δι μη η τε ε ε ε ρα τ ς ς Θε ε ς ς ς ς

M η η η η η μω ω ων την τι μι ω τε ε ε

Κε ε ε ρα α αν των Χε ρ ς βι ιμ και

εν δο ξο τε ε ε ε ραν α συ υγ κρι ι

Πα ι ι τω ως των Σε ε ε ε ρα α α α α

M φι ι ιμ την α δι α α φθο ο ο ο ρως

Πα Θε ον Λο ο ο ο ο γο ον τε ε ε κ ς

M ς ς ς ς σα α αν τη ην ο ον τω ως Θε ο ο

M Πα το ο ο κο ον σε ε ε ε με γα α λυ

υ υ υ νο ο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε

υ υ υ το ο ον κυ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ

υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ το ον κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι το ο ον

κυ υ υ υ υ υ υ ρι ο ο ο ον ε ε

ε ε ε ε λιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ των ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου χου ου

ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ρα α

α α ε εκ των ου ου ου ρα α νω ω ω ων

ρα α α α λιε ε ε λιε ρα ρα λιε ε ε λιε ρα

ρα λιε ε ε ε λιε ρα ρα λιε λιε λιε ρα ρα λιε

ε ε λε ρα α α α λε ε ε λε ρα ρα λε ρα

λε λε ρα ρα α λε λε ρα λε ρα λε ρα ρα λε ε

α α αλ λη λου ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νη ρ ο ν

τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σε ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σε με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σε

Α λλη λῃ ἰ α Α λλη λῃ ἰ α Α λλη
λῃ ἰ α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ἰ ἠ το ο νο μα Κυ ρι ῶ ευ λο γη με

νον α πο τῶ νυν και ε ως τῶ αι ω ω νος (δὶς)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ῶ ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τῶ νυν και ε ως

τῶ αι ω ω νο ο ος